

Utviklingen i sykefraværet, 3. kvartal 2018

Notatet er skrevet av Therese Sundell, therese.sundell@nav.no 12.12.2018

Stabilt sykefravær, viser sesongjusterte tall

Det totale sesongjusterte sykefraværet er nå på 6,2 prosent. Det viser nye sesong- og influensajusterte tall. Sammenlignet med 2. kvartal 2018 var det en økning i det egenmeldte sykefraværet på 2,1 prosent, og det legemeldte var stabilt og endret seg ikke. Samlet sett var sykefraværet stabilt med en liten nedgang 0,3 prosent. Sykefraværet gikk mer ned for menn enn for kvinner.

Heretter omtales det registrerte legemeldte sykefraværet som sammenlignes med samme kvartal fra året før.

Svak nedgang i det registrerte legemeldte sykefraværet

Det legemeldte sykefraværet var 5,3 prosent i 3. kvartal 2018. Sammenlignet med samme kvartal i fjor innebærer dette en nedgang på 1,5 prosent. Det legemeldte sykefraværet er høyere for kvinner enn for menn. Sykefraværet gikk noe mer ned for menn enn for kvinner.

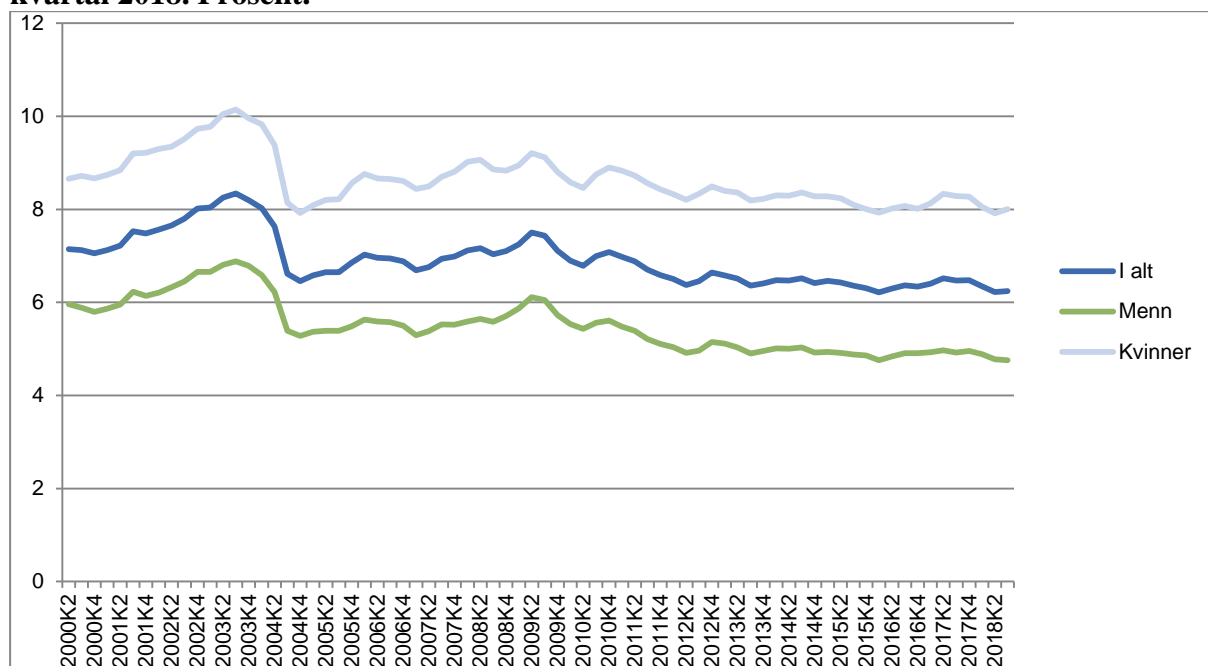
Stabilt sykefravær, viser sesongjusterte tall

Det totale sesongjusterte sykefraværet er nå på 6,2 prosent. Det viser nye sesong- og influensajusterte tall. Sammenlignet med 2. kvartal 2018 var det en økning i det egenmeldte sykefraværet på 2,1 prosent, og det legemeldte var stabilt. Samlet sett var det en svak økning på 0,3 prosent. Det totale sykefraværet gikk ned med 0,4 prosent for menn og for kvinner gikk det opp med 1,1 prosent.

Figur 1 viser utviklingen i det sesong- og influensajusterte sykefraværet. Som vi ser av figuren, har sykefraværet vært relativt stabilt de siste 5 årene med en nedgang de siste kvartalene. Sykefraværet går ned for både menn og kvinner.

Et av delmålene i IA-avtalen er å redusere sykefraværet med 20 prosent sammenlignet med oppstartsåret i 2001. Siden det har sykefraværet gått ned med 12,9 prosent, og målet i IA-avtalen er dermed fortsatt ikke nådd.

Figur 1. Egen- og legemeldt sykefravær, sesong- og influensajustert. 2. kvartal 2000 – 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV og SSB

Innføring av A-ordningen

I beregningen av endringsprosenten av IA-målet, er det justert for effekten av innføringen av A-ordningen i 2015. For mer informasjon om dette, se Om Statistikken på våre nettsider

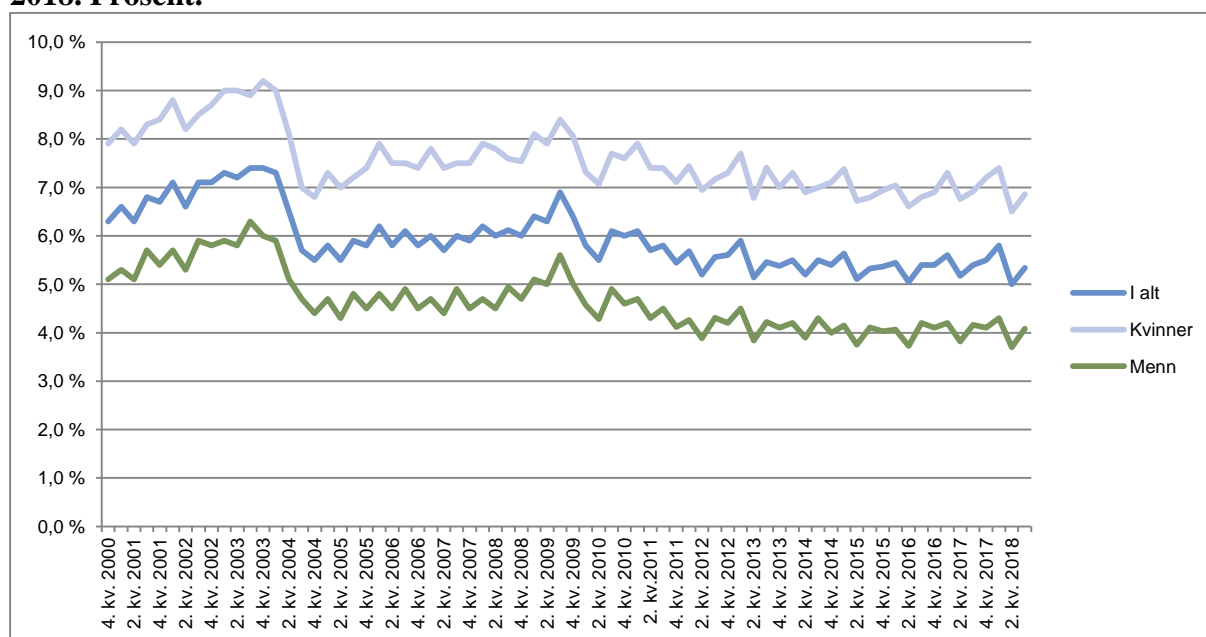
Sesongjustering

Fordelen med sesongjusterte tall er at vi fjerner sesongvariasjonene mellom kvartalene. Dette gjør det mulig å fange opp trendskifter i sykefraværet tidligere enn når man sammenligner ujusterte tall med samme kvartal år før. Det kan i tillegg gjøre det lettere å avdekke mulige effekter på sykefraværet av for eksempel regelendringer og strukturelle endringer på arbeidsmarkedet. Vi justerer også for sesonginfluensa som varierer fra år til år med hensyn til hvilket kvartal det faller.

Svak nedgang i det registrerte legemeldte sykefraværet

Heretter omtales kun det registrerte legemeldte sykefraværet som sammenlignes med samme kvartal fra året før. I 3. kvartal 2018 var det legemeldte sykefraværet 5,3 prosent. En nedgang på 1,5 prosent sammenlignet med samme kvartal året før. Sykefraværet gikk ned med 0,8 prosent for kvinner og for menn var nedgangen på 1,9 prosent.

Figur 2. Utviklingen i legemeldt sykefravær i etter kjønn, 4. kvartal 2000 – 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV og SSB

Årsaker til endringer til sykefraværet

Studier av sykefraværet viser hvor sammensatt og mangfoldig årsakene til fravær er. Når sykefraværet endrer seg, er det derfor utfordrende å finne de spesifikke årsakene til svingningene. Det er ofte vanskelig å avgjøre hvor stor del av svingningene som skyldes regelendringer, og hva som kan forklares av andre faktorer.

Vi vet fra tidligere analyser at konjunkturer i arbeidsmarkedet spiller en viktig rolle i sykefraværet. Arbeidsmarkedet påvirker sykefraværet på to ulike måter. Det blir færre nye påbegynte sykefraværstilfeller når ledigheten er høy, men den gjennomsnittlige varigheten for sykefraværene øker. Dette kan tyde på at det finnes en form for disiplinering blant arbeidstakerne når ledigheten øker. Samtidig ser vi at de som allerede er sykemeldt får lengere varighet.

IA-avtalen

Siden partene inngikk IA-avtalen i 2001 har sykefraværet gått ned 12,9 prosent på landsbasis. I denne perioden har sykefraværet økt for deretter å gå inn i en lang nedgangsperiode som stabiliserte seg i 2013. Etter dette har sykefraværet vært tilnærmet uendret de siste fem årene med en svak nedgang de to siste kvartalene.

Gradering av sykmeldinger har lenge vært et viktig tiltak for å redusere sykefraværet i Norge. Etter endringene i sykmeldingsreglene 1. juli 2004, som blant annet førte til økt fokus på bruk av graderte sykmeldinger, falt sykefraværet kraftig. IA-avtalen fra 2010, som ble videreført i 2014, vektlegger mer bruk av gradering på sykmeldinger. Dersom kontakten med arbeidsplassen opprettholdes, er det mindre sannsynlig at den sykmeldte faller ut av arbeidslivet på lengere sikt. Derfor skal arbeidsevne og aktivitet vektlegges i størst mulig grad.

Sykefraværet går ned for både menn og kvinner

I 3. kvartal 2018 var det legemeldte sykefraværet for kvinner på 6,9 prosent og 4,1 prosent for menn.

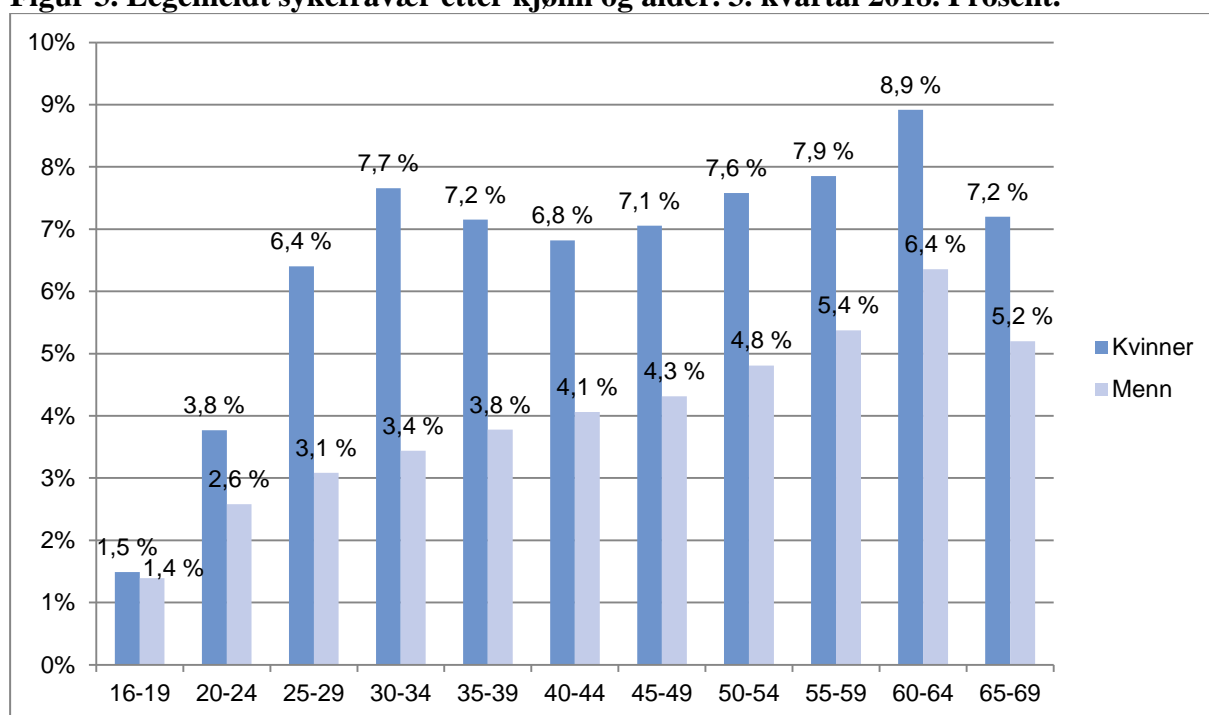
Av figur 3 framgår det at sykefraværet for menn i stor grad øker med økende alder, med unntak av den eldste aldersgruppen (65-69 år). Kvinners sykefravær er derimot litt høyere mellom 30 og 40 år enn mellom 40 og 50 år, noe som har sammenheng med svangerskapsrelatert sykefravær.

Et gjennomgående trekk ved sykefraværet, både i Norge og internasjonalt, er at kvinner har betydelig høyere sykefravær enn menn. Den nominelle differansen mellom kvinners og menns sykefravær har ligget rundt 2,5–3,0 prosentpoeng. At kvinners sykefravær er høyere enn for menn skyldes delvis svangerskapsrelaterte lidelser. Ifølge artikkelen «Sykefravær blant gravide» i *Arbeid og Velferd* 1/2016 forklarer de gravidenes sykefravær omtrent 40 prosent av kjønnsforskjellen for de mellom 20-39 år. En annen studie fra NAV har sett på sykefraværet etter par får barn (*Arbeid og Velferd* 1/2018). I analysen finner de en betydelig økning i sykefraværet for både menn og kvinner de første årene etter at de har blitt foreldre. Sykefraværet øker med omtrent 20 prosent for menn og med nesten 50 prosent for kvinner. Én av årsakene til det økte sykefraværet kan skyldes at en gruppe kvinner får spesielt langvarige sykefravær. Dette gjenspeiles også i sykefraværsmeldingene etter fødsel av første

barn. De enkeltdiagnosene som øker mest er depressive lidelser og andre psykiske symptomer og plager. I tillegg er det en stor økning i tretthet og slapphet.

Det er også andre årsaker til kjønnsforskjeller mellom menn og kvinner. De viktigste forklaringsmodellene fokuserer blant annet på forskjeller i yrkesvalg som gir seg utslag i ulike stillinger, ansettelsesbetingelser, stillingsandel og arbeidsbelastninger. Andre sentrale hypoteser taler for kvinners tradisjonelle familie- og omsorgsroller, biologiske helseforskjeller, forskjeller i sykkelighet og ulik sykdomsattferd.

Figur 3. Legemeldt sykefravær etter kjønn og alder. 3. kvartal 2018. Prosent.

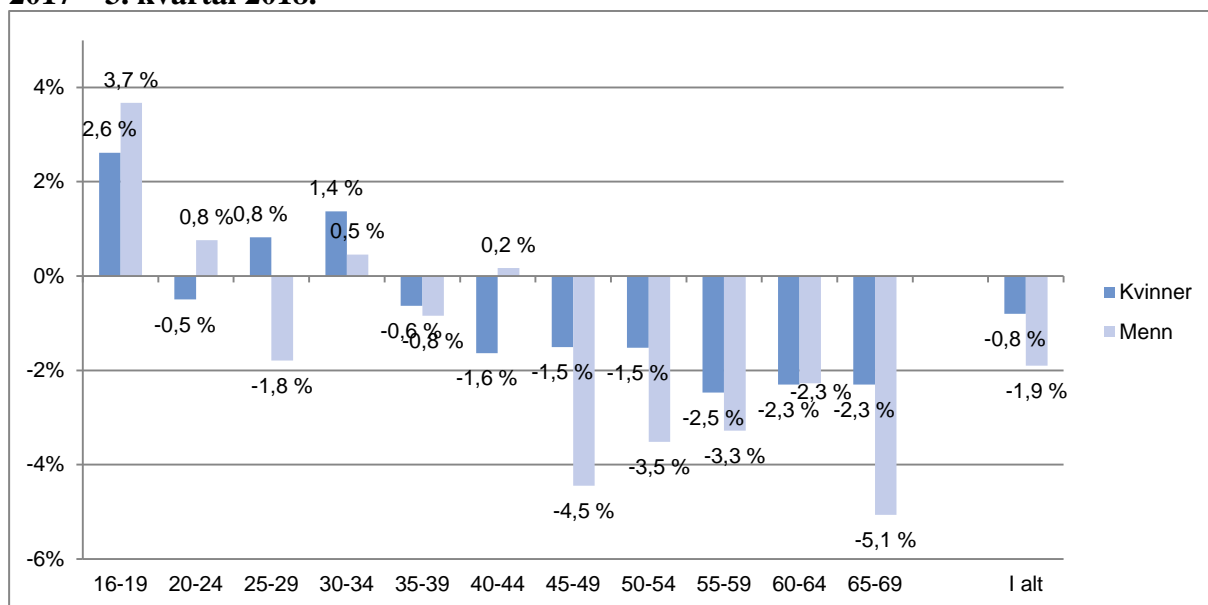


Kilde: NAV og SSB.

Endringene i sykefraværet fra 3. kvartal 2017 til 3. kvartal 2018 (figur 4) viser størst nedgang for de eldre aldersgruppene over 45 år. Det går mest ned for kvinner over 55 år. Det samme mønstret gjelder også for menn. Sykefraværet synker mest for de aller eldste aldersgruppene.

Sykefraværet øker noe i de yngre aldersgruppene, men denne økningen er liten betydning for nivået på det totale sykefraværet.

Figur 4. Prosentvis endring i det legemeldte sykefraværet etter kjønn og alder, 3. kvartal 2017 – 3. kvartal 2018.

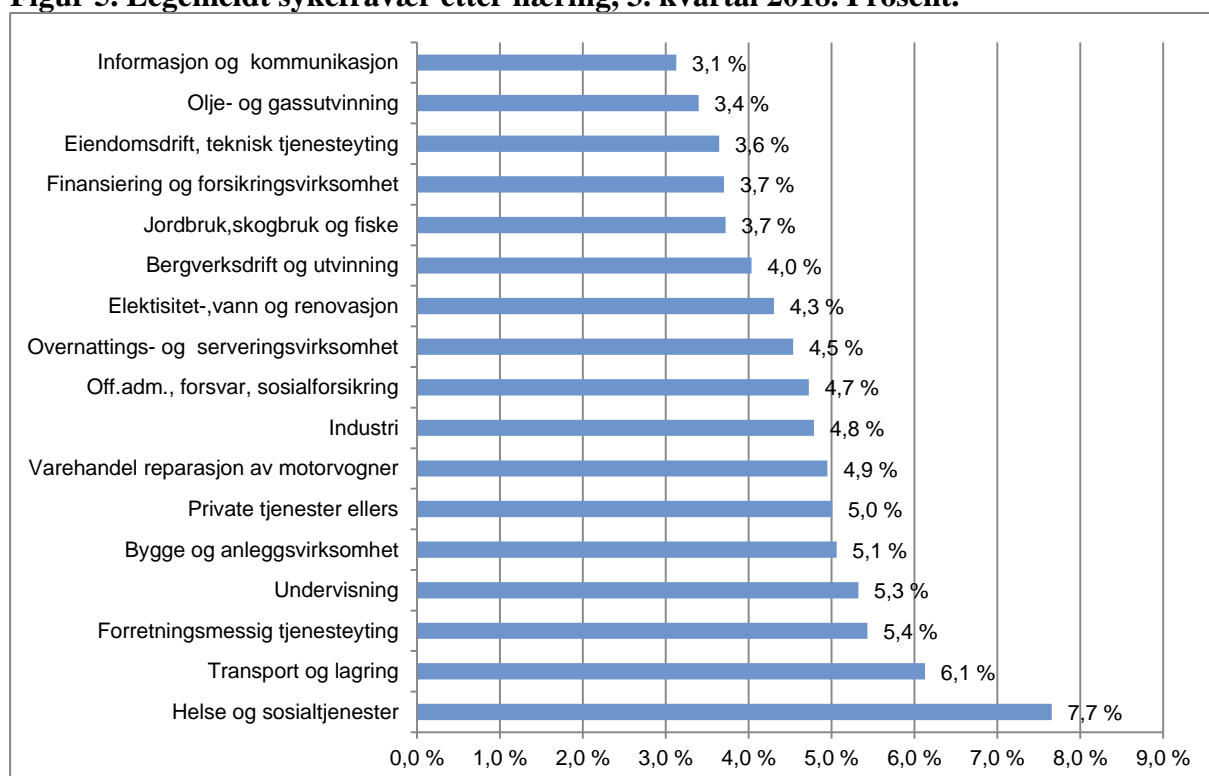


Kilde: NAV og SSB.

Sykefraværet fremdeles høyt i helse og sosialtjenester

Figur 5 viser at sykefraværet i 3. kvartal 2018 var klart høyest innen helse og sosiale tjenester (7,7 %), som sysselsetter hver femte arbeidstaker. Deretter følger transport og lagring (6,1 %) og forretningsmessig tjenesteyting (5,4 %). Fraværet var lavest innen informasjon og kommunikasjon (3,1 %), olje og gassutvinning (3,4 %) og eiendomsdrift, teknisk tjenesteyting (3,6 %).

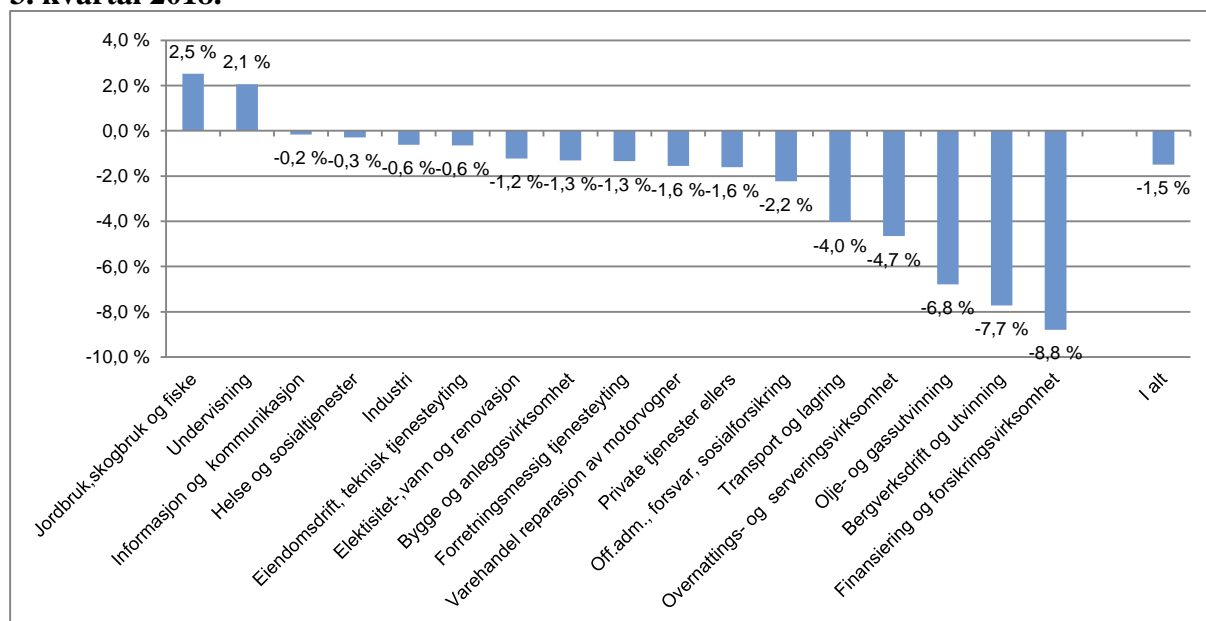
Figur 5. Legemeldt sykefravær etter næring, 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV og SSB

Fra 3. kvartal 2017 til 3. kvartal 2018 gikk sykefraværet ned i de fleste næringer. De som hadde den største reduksjonen var finansiering og forsikringsvirksomhet (-8,8%), bergverksdrift og utvinning (-7,7 %), og olje- og gassutvinning (-6,8 %). Næringene med økning i sykefraværet i sykefraværet var jordbruk, skogbruk og fiske (+2,5 %) og undervisning (+2,1 %).

Figur 6. Prosentvis endring i det legemeldte sykefraværet etter næring, 3. kvartal 2017 – 3. kvartal 2018.



Kilde: NAV og SSB

Fordeling av sykefraværet etter næring

Sykefraværets fordeling etter næring bør sees i sammenheng med næringenes andel av sysselsettingen og hvordan sysselsettingen er fordelt etter kjønn, jf. tabell 1 under. Det framgår blant annet at kvinner er sterkt overrepresentert innen næringen helse og sosiale tjenester, og i noe mindre grad i undervisning og overnattings- og serveringsvirksomhet. Kvinner og menn er relativt likt representert i varehandel mv, offentlig administrasjon; eiendomsdrift og teknisk tjenesteyting og finansierings- og forsikringsvirksomhet. I de øvrige næringene er menn overrepresentert.

Tabell 1. Sysselsatte arbeidstakere etter næring og kjønn. Prosent. 3. kvartal 2018.

	Alle sysselsatte	Kvinner	Menn
Helse- og sosialtjenester	22 %	36 %	9 %
Varehandel, reparasjon av motorvogner	14 %	13 %	14 %
Undervisning	9 %	12 %	6 %
Industri	7 %	4 %	11 %
Bygge- og anleggsvirksomhet	7 %	2 %	13 %
Eiendomsdrift og teknisk tjenesteyting	6 %	5 %	6 %
Forretningsmessig tjenesteyting	6 %	5 %	6 %
Off. adm., forsvar, sosialforsikring	6 %	6 %	6 %
Transport og lagring	5 %	2 %	8 %
Overnattings- og serveringsvirksomhet	4 %	5 %	4 %
Private tjenester ellers	4 %	5 %	3 %
Informasjon og kommunikasjon	3 %	2 %	5 %
Bergverksdrift og utvinning	2 %	1 %	3 %
Finansierings- og forsikringsvirksomhet	2 %	2 %	2 %
Jordbruk, skogbruk og fiske	1 %	1 %	2 %
Elektrisitet-, vann og renovasjon	1 %	0 %	2 %

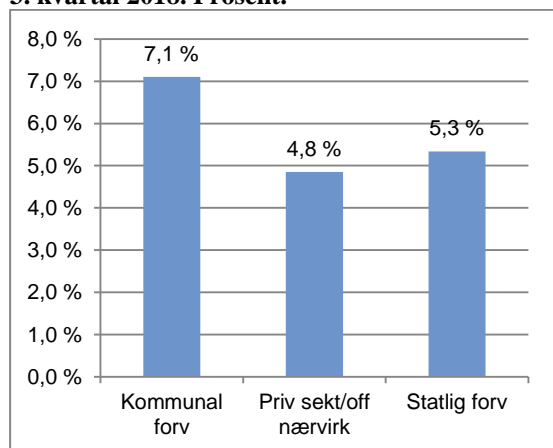
Størst nedgang i privat sektor

Sykefraværet er fortsatt klart høyest i kommunal forvaltning (7,1 %) deretter følger statlig forvaltning (5,3 %) og privat sektor (4,8 %), jf figur 9. Analyser viser at forskjellene mellom kommunal og privat sektor primært skyldes alders- og kjønns sammensetningen blant de ansatte. Det gjenstår likevel en viss forskjell selv om det kontrolleres for yrker og utdanning.

Korttidsfraværet er klart høyere i både statlig og kommunal sektor, og det er mulig at antakelsen om at fravær har mer negative konsekvenser i privat sektor gjør at ansatte der derfor i større grad begrenser sitt sykefravær (Mastekaasa, 2016).

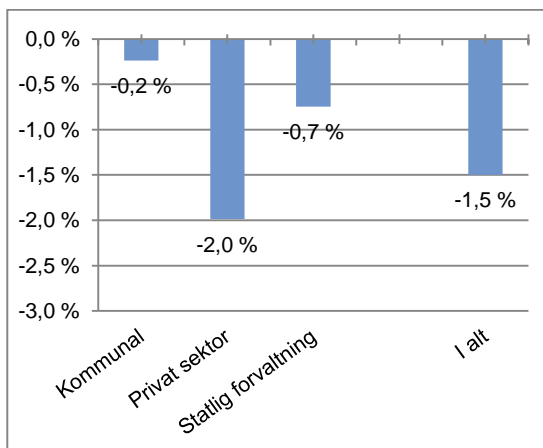
Ser vi på endringen fra 3. kvartal 2017 til 3. kvartal 2018 går sykefraværet mest ned med 2 prosent i privat sektor. I Statlig forvaltning sektor gikk sykefraværet ned med 0,7 prosent og kommunal sektor var sykefraværet stabilt.

Figur 7. Legemeldt sykefravær etter sektor, 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV og SSB

Figur 8. Prosentvis endring i det legemeldte sykefraværet etter sektor, 3. kvartal 2017 – 3. kvartal 2018.



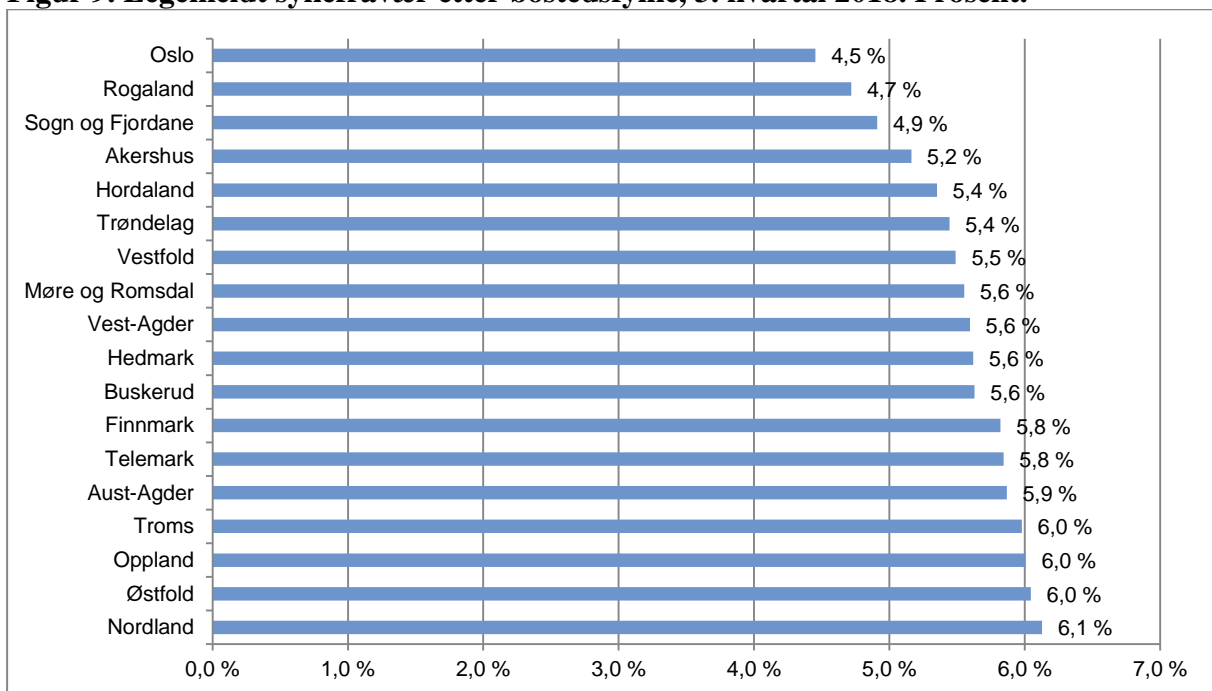
Oslo har landets laveste sykefravær

Oslo er fylket med det laveste sykefraværet på 4,5 prosent, fulgt av Rogaland med 4,7 prosent og Sogn og Fjordane 4,9 prosent. Nordland har landets høyeste sykefravær med 6,1 prosent, deretter følger Østfold, Oppland og Troms med 6 prosent.

Det er flere årsaker til de regionale forskjellene i sykefraværet. Fylker med lavt sykefravær har gjerne en ung befolkning, og mange har høy utdanning. Tilsvarende vil fylker med høyt sykefravær være preget av en eldre befolkning med lav utdanning, og en høy andel som er sysselsatt i offentlig sektor.

Det er i tillegg forhold utover næringsstruktur, kjønn og alderssammensetning som er vesentlige for å forklare forskjeller i sykefraværet og sykefraværsmønsteret på fylkesnivå. Andre undersøkelser har blant annet pekt på at ulikt arbeidsmarked og ulikheter i holdninger blant arbeidstakere, arbeidsgivere og leger kan forklare noe forskjellene på fylkesnivå (Helde m. fl Arbeid og velferd 3/2011).

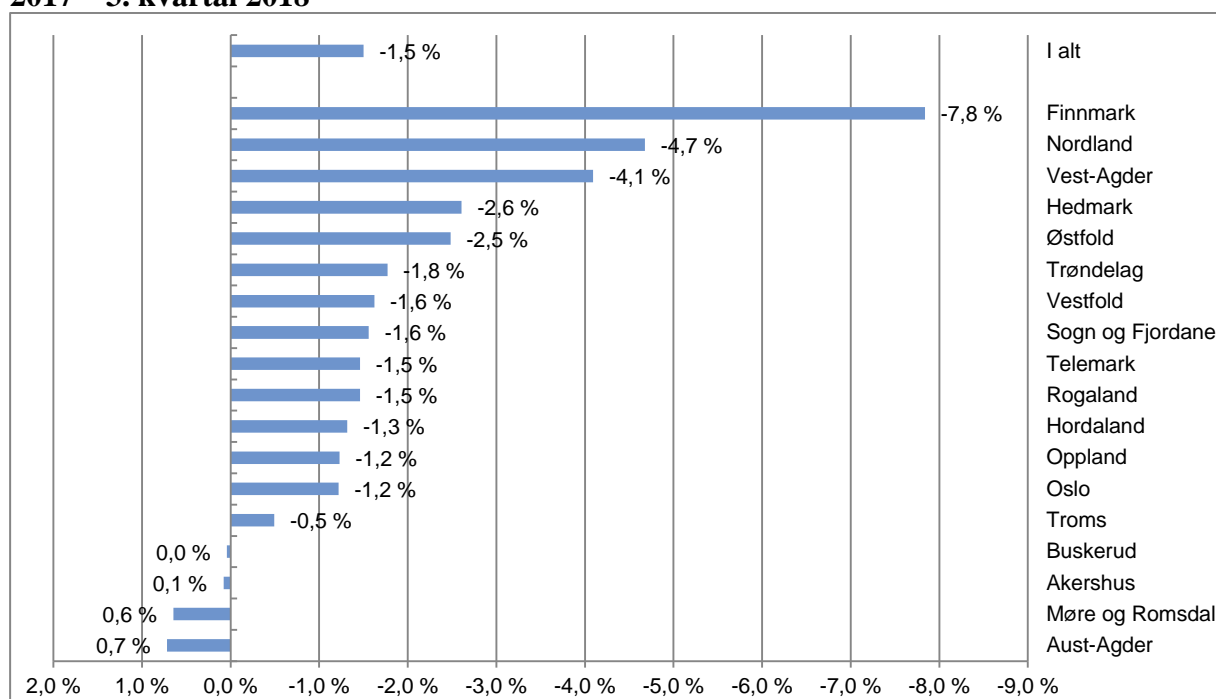
Figur 9. Legemeldt sykefravær etter bostedsfylke, 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV og SSB

Sykefraværet gikk ned i de fleste fylker. Fra 3. kvartal 2017 til 3. kvartal 2018 gikk sykefraværet mest ned i Finnmark (-7,8 %), deretter fulgt Nordland (-4,7 %) og Vest-Agder (-4,1 %). Det er en svak økning i noen fylker. I Aust-Agder og Møre og Romsdal gikk sykefraværet opp med henholdsvis 0,7 prosent og 0,6 prosent.

Figur 10. Prosentvis endring i det legemeldte sykefraværet etter bostedsfylke, 3. kvartal 2017 – 3. kvartal 2018



Kilde: NAV og SSB

Svak nedgang i andel med gradert sykmelding

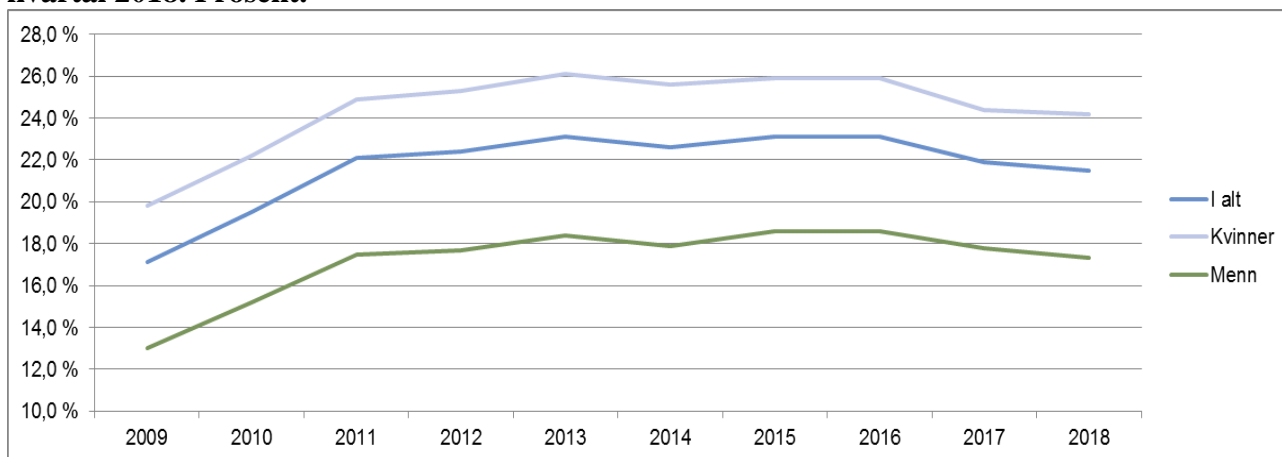
Andelen sykefraværstilfeller med gradert sykmelding (delvis sykmeldte) har gått noe ned de siste årene i 3. kvartal, og er nå på 21,5 prosent. For kvinner ligger andelen graderte sykefraværstilfeller på litt over 24 prosent og for menn er andelen noe lavere på rundt 17 prosent. Det er med andre forskjell i gradering mellom menn og kvinner.

Kvinner har oftere gradert sykmelding enn menn, og deres sykmeldinger graderes tidligere. Det er flere grunner til dette. Noe av forskjellen kan forklares av graviditet og svangerskapsplager. Det er relativt vanlig å få en gradert sykmelding i løpet av svangerskapet. Rapporten «Gradert sykmelding» viser at litt under 40 prosent av tilfellene blant gravide var gradert en eller flere ganger. Psykiske lidelser og muskel- og skjelettlidelser er andre medisinske diagnoser som oftest gir gradering. Videre øker bruken av gradert sykmelding med alder.

Gradering av sykmeldinger har lenge vært et viktig tiltak for å redusere sykefraværet i Norge. IA-avtalen fra 2010 vektlegger mer bruken av gradering på sykmeldinger, og et av målene er å øke andelen graderte sykmeldinger. Partene i arbeidslivet ønsker å gjøre gradert sykmelding til hovedregelen ved lange sykefravær, for på den måten å fremme nærvær og aktivisering.

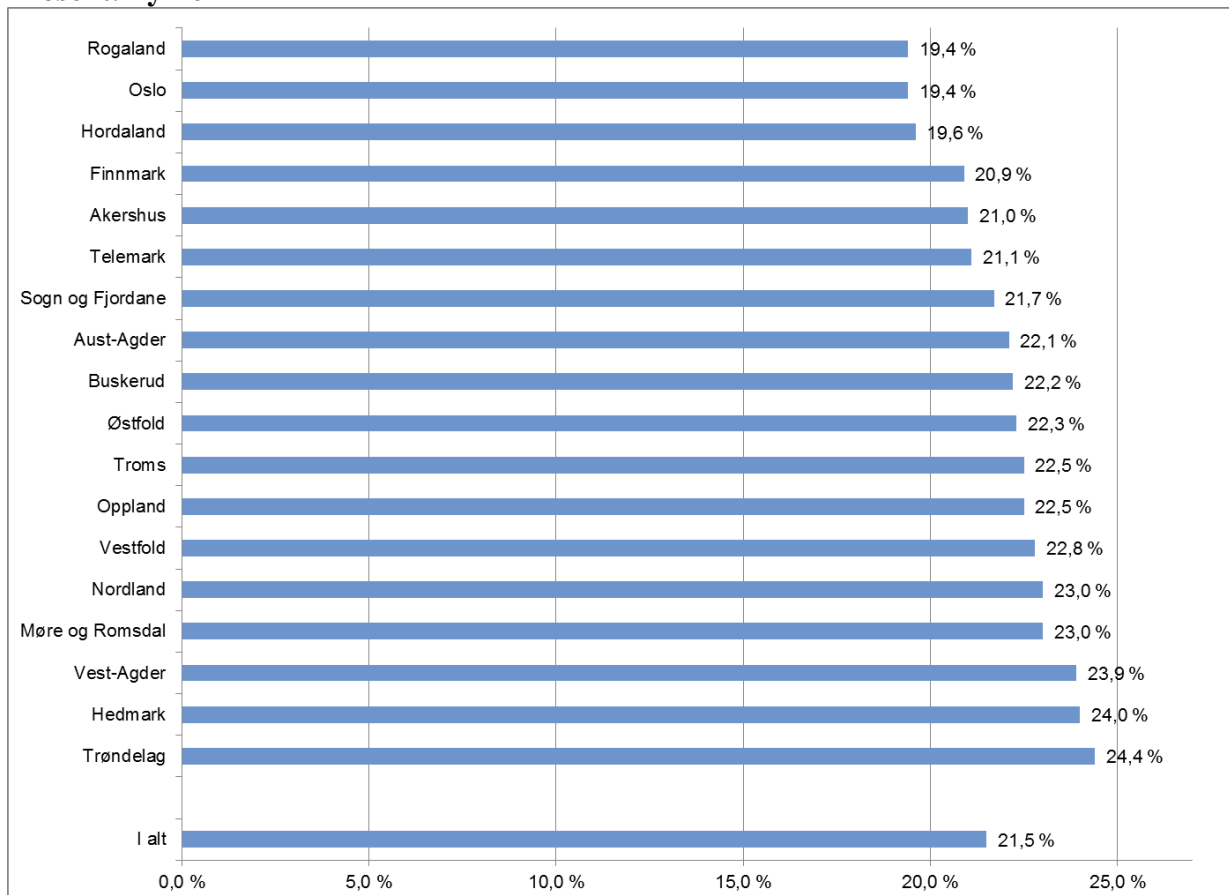
Hvis vi ser på graderingsgraden tilbake til 2009, gikk andelen mye opp i de første årene for, deretter å stabilisere seg på 23 prosent med en nedgang de to siste årene.

Figur 11. Legemeldte sykefraværstilfeller med gradert sykmelding, 3. kvartal 2009– 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV

Figur 12. Legemeldte sykefraværstilfeller med gradert sykmelding, 3. kvartal 2018. Prosent. Fylke



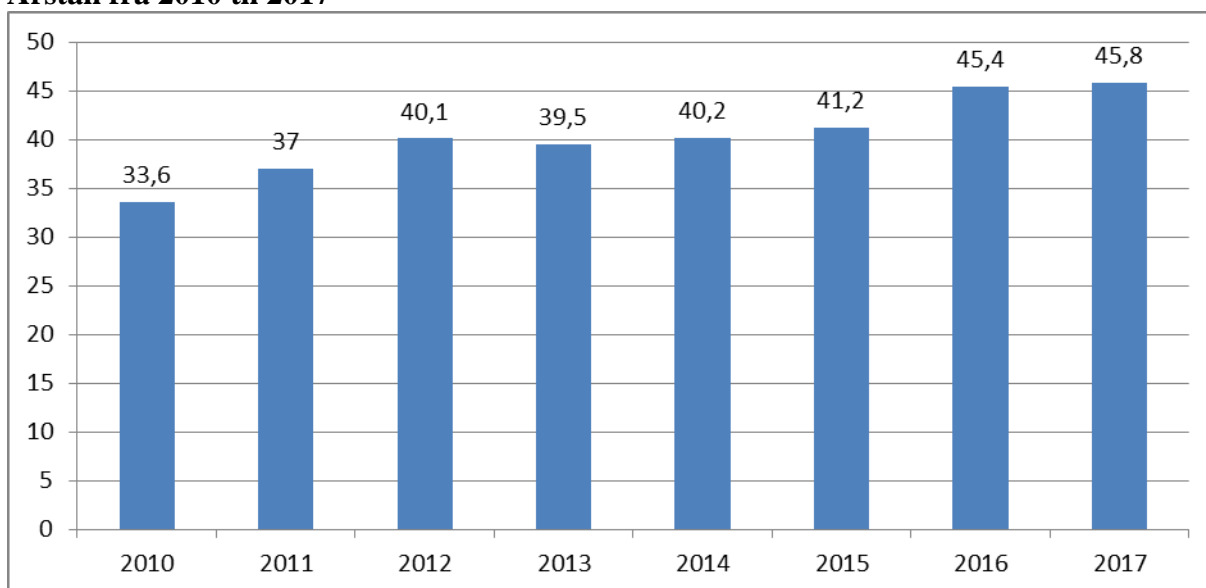
Kilde: NAV

Det er store forskjeller mellom fylkene i andelen graderte sykefraværstilfeller. Rogaland og Oslo har færrest graderte tilfeller med 19,4 prosent, deretter følger Hordaland med 19,6 prosent. Trøndelag har størst andel graderte sykmeldinger med 24,4 prosent, deretter følger Hedmark med 24,0 prosent og Vest-Agder med 23,9 prosent.

Sammenligner vi graderte sykmeldinger og sykefraværet i fylkene ser vi at de fylkene med det laveste sykefraværet, også har en lav graderingsandel. Dette henger sammen med forhold i arbeidsstyrken. I de store byene er de sysselsatte yngre og har oftere høyere utdanning. Disse gruppene har lavere sykefravær og når de blir syke har de sjeldnere gradert sykmelding. Dette gjelder spesielt for de yngste aldersgruppene.

Fra 2010 og frem til 2017 har det vært en økning fra 34 prosent til 45 prosent i andelen som har en gradert sykmelding ved 12 ukers varighet. Noe av økningen de siste årene henger sammen med at NAV jobber aktiv med praktisering av aktivitetskravet ovenfor de langtidssykmeldte.

Figur 13. Andel sykmeldte med gradert sykmelding ved passering 12 ukers varighet. Årstall fra 2010 til 2017



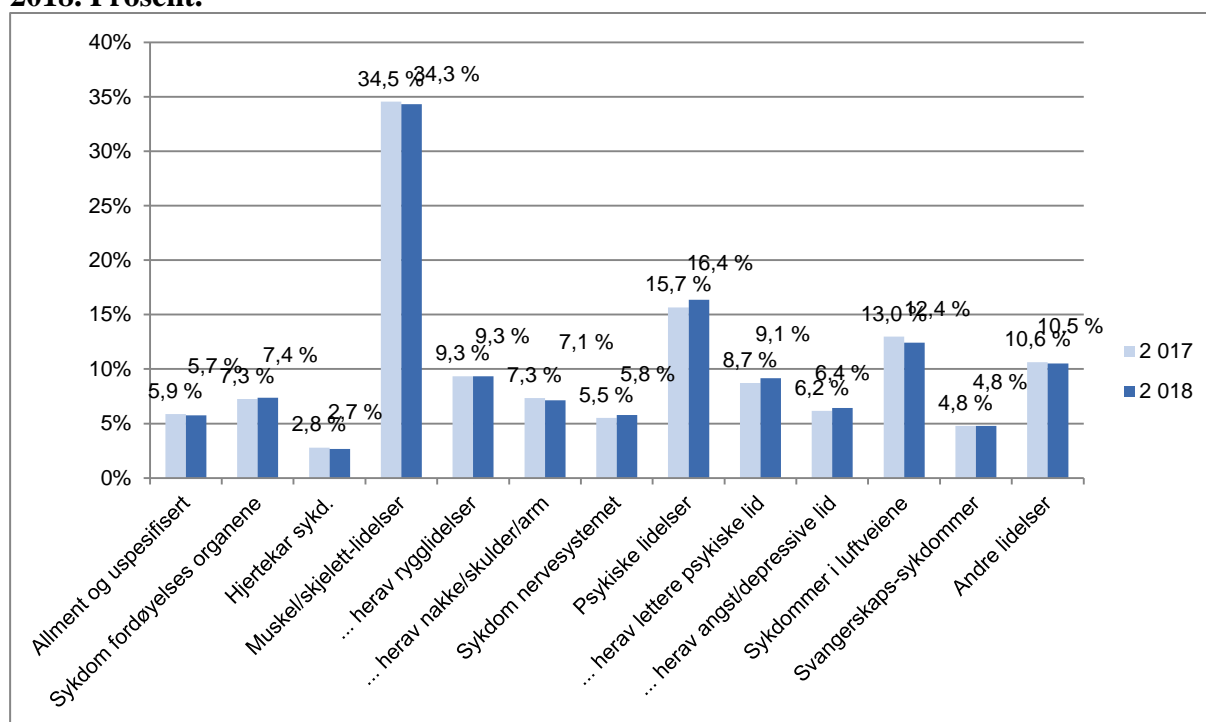
Kilde: NAV

Muskel og skjelettlidelser står for nesten 40 prosent av tapte dagsverk

Psykiske lidelser står for over 21 prosent av de tapte dagsverkene, og det har vært en liten økning i lettere psykiske lidelser, både andel tilfeller og tapte dagsverk. Internasjonal forskning har vist at psykiske lidelser ofte er underrapportert som årsak til sykmelding, og at det derfor er grunn til å tro at den reelle andelen sykefravær med psykiske plager er langt høyere. Lettere psykiske lidelser har hatt en økning de siste årene, og dette er ofte sykefravær med lang varighet. Det er også en sterk risikofaktor for senere uførepensjonering.

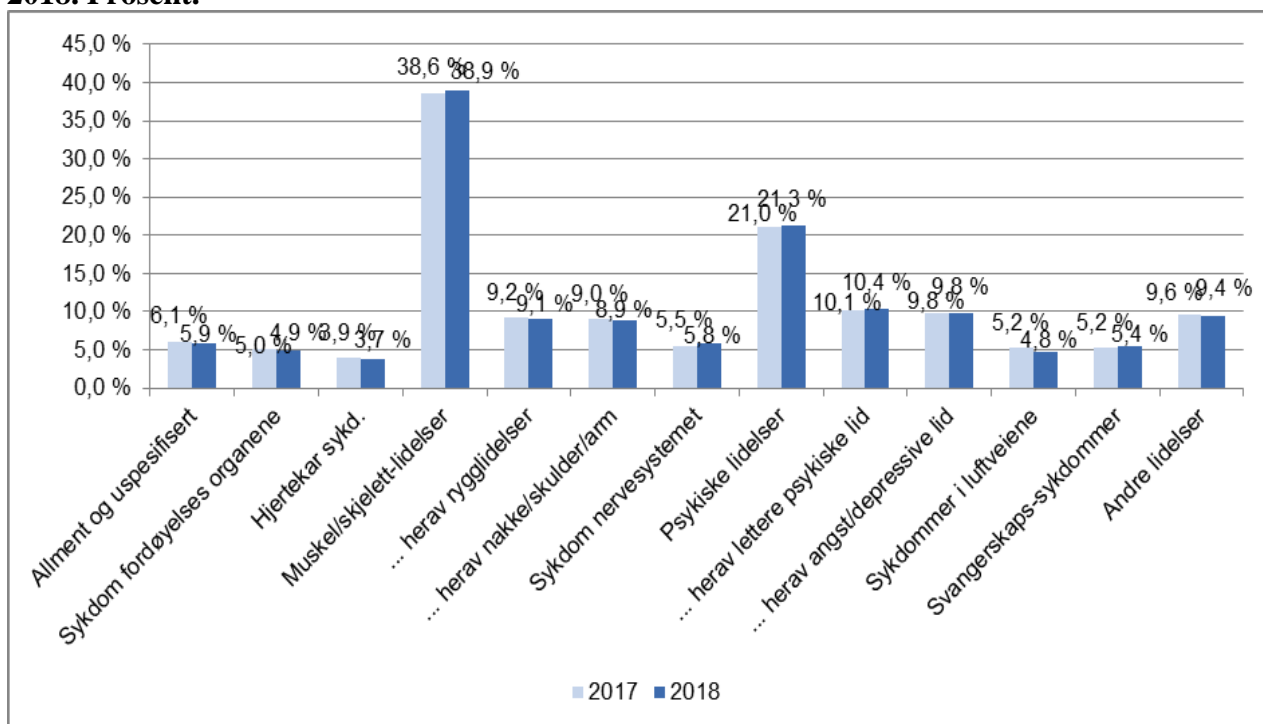
Muskel- og skjelett lidelser er den største enkeltårsaken til sykefravær og utgjorde 34 prosent av alle sykefraværstilfellene i 3. kvartal 2018. Muskel- og skjelettsykdommer er samlet sett mer vanlig hos middelaldrende og eldre, men det er store forskjeller mellom de ulike underdiagnosene. Nakkesmerter er mest vanlig hos yngre kvinner, men ryggplager er like vanlig hos begge kjønn.

Figur 14. Legemeldte sykefraværstilfeller etter diagnose, 3. kvartal 2017 og 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV

Figur 15. Legemeldte sykefraværsværk etter diagnose, 3. kvartal 2017 og 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV

Diagnoser fordelt på kjønn

Det er klare kjønnsforskjeller i hvilke sykdommer menn og kvinner blir sykmeldt for. I figur 16 er det spesielt tre diagnosegrupper som utmerker seg: muskel- og skjelettlidelser, psykiske lidelser og hjerte- og karsykdommer.

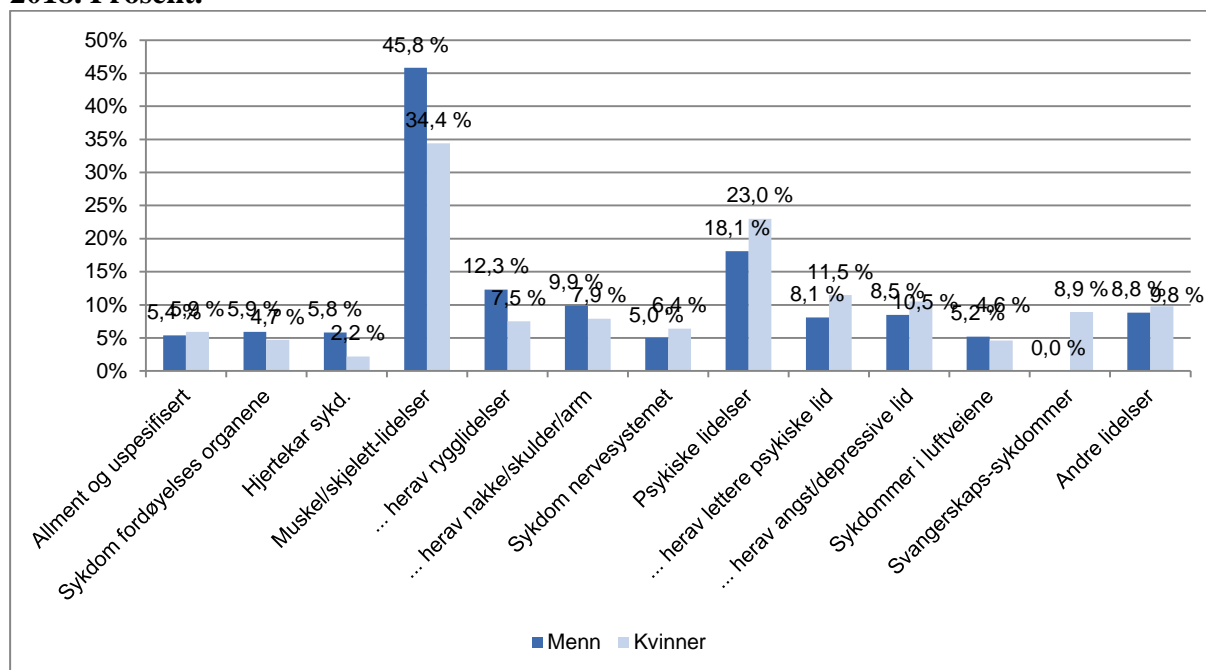
Muskel- og skjelettlidelser er den hyppigste årsaken til sykefravær. I hovedsak er menn mer sykmeldt for dette enn kvinner selv om kvinner har flere tapte dagsverk. Menn er spesielt mer sykmeldt for ryggproblemer.

Som vi ser av figur 20, er kvinner mer sykmeldt for psykiske lidelser enn menn, og det er i kategorien lettere psykiske lidelser at forskjellen er størst. Psykiske lidelser er svært utbredt, og en tredjedel av den norske befolkningen vil få en psykisk lidelse i løpet av livet i følge Folkehelseinstituttet. Kvinner lider oftere av depresjoner og angst, og bruker mer psykofarmaka eller andre typer beroligende medisin. De oppsøker oftere familiekontorer og psykiatrisk poliklinisk behandling. Samtidig er det flere menn som begår selvmord og har alkoholproblemer.¹

¹ www.fhi.no – Psykisk helse i Norge

Videre er det dobbelt så mange menn som er sykmeldt for hjerte- og karsykdommer selv om forekomsten av sykdommen er lik for begge kjønn. En av årsakene til at dette, er at menn rammes ca. ti år tidligere enn kvinner. Det vil si at flere arbeidsføre menn får hjerte-karsykdommer.

Figur 16. Legemeldte sykefraværsværk etter diagnose fordelt på kjønn. 3. kvartal 2018. Prosent.



Kilde: NAV

Varighet av sykefraværstilfellene

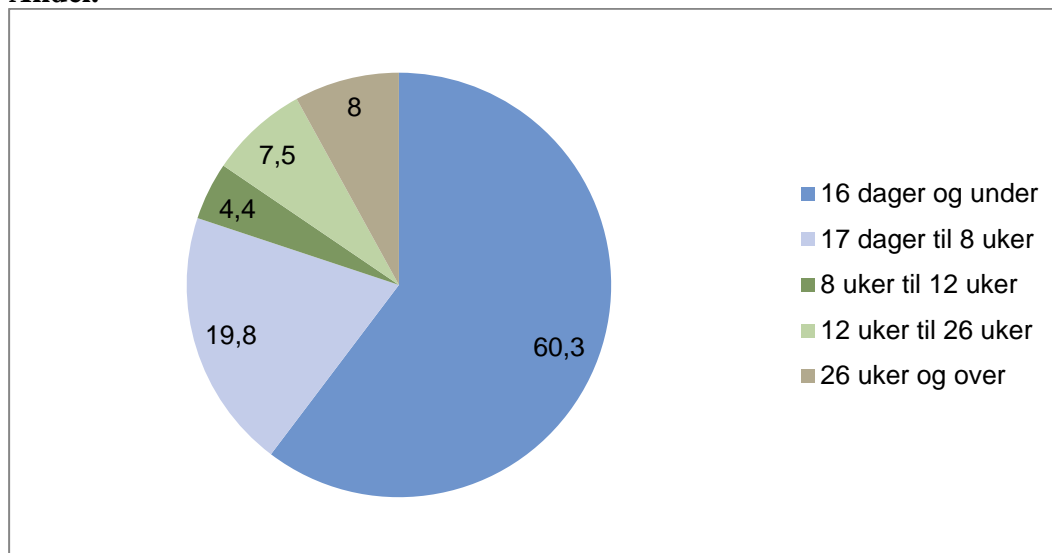
Gjennomsnittlig varighet for påbegynte tilfeller for 3. kvartal 2017 er 46 dager. Gjennomsnittlig varighet er noe lenger i 3. kvartal på grunn av sommerferien. Det blir mindre korttidsfravær, og de lange fraværene trekker gjennomsnittet opp.

Varigheten er beregnet av alle påbegynte sykefraværstilfeller i 3. kvartal 2017 – det vil si at alle tilfellene har hatt muligheten til å gå ut sykepengeperioden som varer i ett år. Ettersom det er en forutsetning for utregningen av varighetstallene at tilfellene har muligheten til å løpe ett år, lages varighetstallene ett år på etterskudd. Varighetstallene som presenteres her, varighet for fravær som startet 3. kvartal 2017, er derfor ikke direkte sammenliknbare med sykefraværsprosenten for 3. kvartal 2018

Som vi ser av figur 17, utgjør de korte tilfellene størsteparten av sykefraværstilfellene. Sykefraværstilfeller på under 8 uker står for 80 prosent av alle tilfeller i 3. kvartal. De lange

tilfellene, over 26 uker, utgjør 8 prosent. I 3. kvartal er det generelt noe mindre korttidsfravær på grunn av sommerferien.

Figur 17. Gjennomsnittlig varighet av påbegynte sykefraværstilfeller i 3. kvartal 2017. Andel.



Kilde: NAV

Stor variasjon i varighet mellom fylker

Det er stor variasjon mellom fylkene i lengden på sykefraværstilfellene, se figur 18. Oslo har den korteste gjennomsnittlige varigheten med 35 dager, deretter følger Hordaland, Akershus og Rogaland med 42 dager.

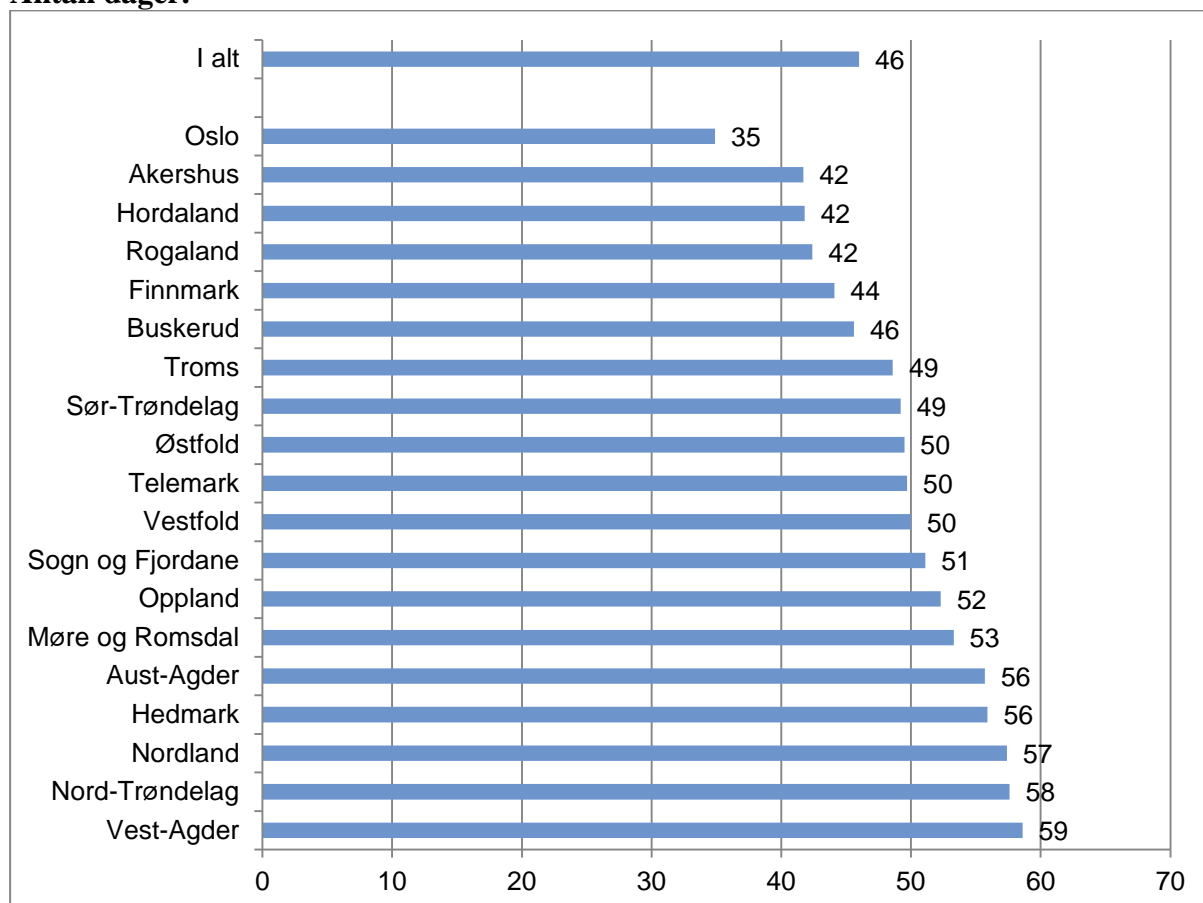
Vest-Agder har den lengste varigheten på sykefraværstilfellene med 59 dager. Deretter følger Nord-Trøndelag med 58 dager og Nordland med 57 dager. Sammenligner vi gjennomsnittlig varighet i Oslo, som har den korteste varigheten, med fylkene som har den lengste gjennomsnittlige varigheten, er forskjellen mellom de to fylkene på 24 dager.

I artikkelen "Sykefravær: Store fylkesvise forskjeller i varigheten innenfor samme diagnose" i *Arbeid og Velferd* 3/2010, undersøkes gjennomsnittlig varighet av sykmeldinger etter fylke i 2008 og 2009. Analysen viser at det er vesentlige variasjoner på fylkesnivå innenfor samme diagnose.

Det vil nødvendigvis være store variasjoner innenfor hver diagnose på grunn av sykdommens alvorlighet, og i hvilken grad sykdommen lar seg kombinere med arbeid. Men stor variasjon innenfor en og samme diagnose peker i retning av at det er forhold utenfor selve sykdommen

som kan forklare noe av forskjellene i varighet. Geografiske forskjeller i sykefraværet antar man har sammenheng med strukturelle forhold som demografi, næringsliv og lokalt arbeidsmarked. I tillegg diskuteres andre faktorer som ulikheter i helse og legens sykmeldingspraksis.

Figur 18. Gjennomsnittlig varighet av påbegynte sykefraværstilfeller i 3. kvartal 2017. Antall dager.



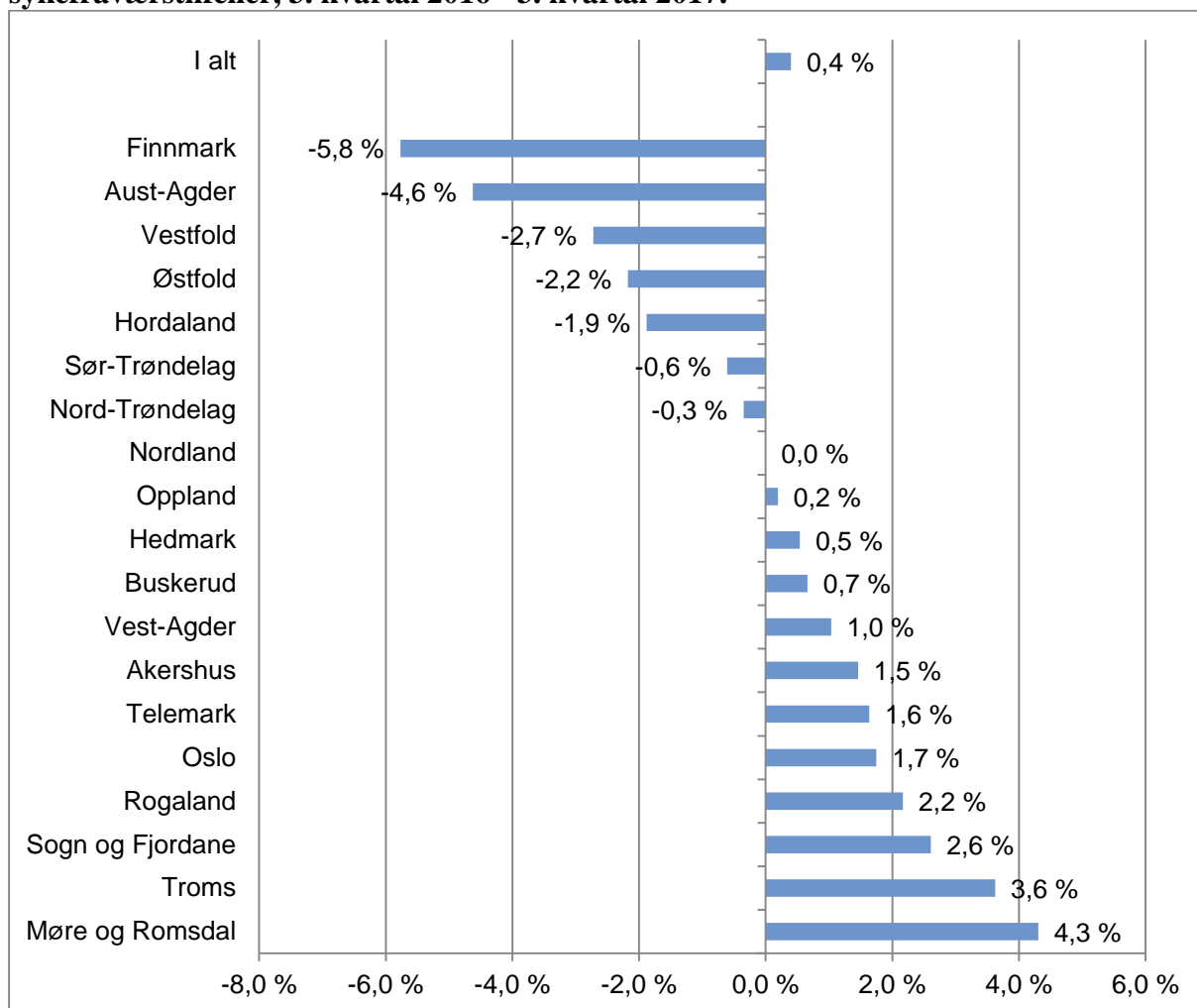
Kilde: NAV

Stabil varighet

Fra 3. kvartal 2016 til 3. kvartal 2017 har gjennomsnittlig varighet vært stabil. Det har vært få endringer i gjennomsnittlig varighet de siste fem årene. Den har ligget stabilt på 46 dager. Det er derimot større forskjeller i varighet mellom menn og kvinner 3. kvartal. Kvinner har gjennomsnittlig varighet på 49 dager og for menn er det 42 dager.

Når vi ser på utviklingen i fylkene er det noe forskjeller. Varigheten gikk opp i Møre og Romsdal (4,3 %) noe som tilsvarer en gjennomsnittlig økning på 2,2 dager per tilfelle. I Finnmark gikk varigheten ned med 5,8 prosent, en nedgang på 2,7 dag i gjennomsnitt.

Figur 19. Prosentvis endring i gjennomsnittlig varighet av påbegynte sykefraværstilfeller, 3. kvartal 2016 - 3. kvartal 2017.



Kilde: NAV

Referanser:

Mastekaasa, A. 2016. Sykefravær i offentlig og privat sektor. Søkelys på arbeidslivet, nr 4. 2016